

JOVES, **EXPULSATS DEL PARADÍS**

Agost 2011

Joves, expulsats del paradís

Diuen que tenim la generació de joves més formada de la nostra història, però també la que s'està trobant la pitjor realitat a l'hora de tenir la seva pròpia vida i emancipar-se. Als elevats índexs d'atur juvenil hem d'afegir que el temps sense feina s'allarga i la percepció de qualsevol tipus de subsidi, i per tant, d'ingressos, s'esgota.

Si a això afegim que els que treballen tenen majoritàriament condicions laborals i sous precaris, només s'entén la supervivència dels nostres joves gràcies a la família, que en els darrers anys ha fet de veritable pilar de l'Estat del Benestar al nostre país. Però la crisi també està dinamitant aquest "coixí", i més en un context de retallades socials.

Ens trobem davant d'una **greu fractura social i generacional**.

Des de l'avalot sempre hem cregut en els tres pilars bàsics de realització de les persones: formació, treball, emancipació. Però ara els i les joves més formats i més informats veiem com tenim menys oportunitats laborals i, per tant, grans dificultats per iniciar i conquerir un projecte de vida propi. Com tot l'esforç que vam realitzar no obté la recompensa que ens van prometre. Com tot allò que ens van donar les nostres famílies no ho podrem mantenir ni aconseguir amb els nostres propis recursos. Com podríem ser la primera generació d'aquest país que visqui pitjor que els nostres pares.

Precarietat laboral i salarial

Fa pocs dies, a l'informe sobre la Generació JESP (Joves Espanyols Sobradament Preparats) fèiem menció de la realitat laboral i social dels i les joves del nostre país que convidava a molts a emprendre un camí professional a l'estranger:

- Un **44 %** de subocupació.
- Una taxa d'atur d'un **42%** entre els joves menors de 25 anys en el segon semestre del 2011.
- Una taxa de temporalitat del **56,3%**.
- Uns salaris baixos. El salari mig d'un jove a Catalunya (Enquesta d'Estructura Salarial de l'INE):
 - o Entre 16 i 24 anys: 12.754,90 euros bruts anual (**911 euros bruts mensuals**).
 - o Entre 25-34 anys: 21.321,57 euros bruts anuals (1.522 euros bruts mensuals).

- Un salari mínim que es inferior al llindar de la pobresa:
 - o Llindar de la pobresa a Catalunya l'any 2009 per llars d'una persona: ingresos anuals de **8.992 euros**.
 - o SMI per a l'any 2011: 641,40 euros bruts x 14 pagues = **8.979,6 euros bruts anuals**.

Atur i prestacions

A Catalunya la població compresa entre 16 i 34 anys és de 1.729.600 persones.

Si agafem l'univers que compren **entre els 16 i els 24 anys**, trobem que els joves actius són 326.000. D'aquests estan treballant 189.200 joves i estan a l'atur, 136.800. Dels aturats, 19.479 cobren alguna mena de prestació, però **136.800 joves no cobren cap mena de prestació, el que representa un 86%**.

Entre **25 i 34 anys** hi ha 994.600 joves actius. D'aquests, 805.800 estan ocupats, mentre que 188.800 estan a l'atur. D'aquests aturats, 102.895 cobren alguna mena de prestació però **85.905 o el que es el mateix, un 45%, no cobra cap mena de prestació econòmica**.

Si englobem totes les franges de edat, dels **16 als 34 anys**, on tenim 1.320.600 joves actius, veiem com 995.000 estan treballant i 325.600 joves estan a l'atur. Dels que no tenen feina, 22.374 encara tenen dret a una prestació, però **203.226 joves (el 62%) ja ha esgotat aquest dret**.

Actualment, 15.633 persones desocupades menors de 29 anys porten més d'un any a l'atur. Aquests aturats de llarga durada joves representen el 7,5% del total d'aturats de llarga durada catalans.

Habitatge i emancipació

Amb aquests ingressos (o la manca d'ells) és normal que la taxa d'emancipació a Catalunya el 2011 dels joves entre els 16 i 29 anys sigui del 28,2 %.

Sobretot quan el preu mig de l'habitatge a Catalunya (dades de la Secretaria d'Habitatge, 2010) són.

- Habitatge nou: 289.400 euros.
- Habitatge de segona mà (sense comptar Barcelona): 243.000 euros.
- Habitatge de segona mà amb Barcelona: 314.200 euros.

Amb aquests preus, un jove d'entre 16 i 24 anys hauria de passar 30,5 anys de la seva vida aportant el 100% dels seus ingressos per poder fer front a la compra d'un pis.

Tampoc el lloguer és una solució: el preu mig d'un lloguer a Catalunya al quart trimestre de l'any 2010 era de 810,89 euros mensuals.

La família, el veritable Estat del Benestar

Amb aquestes dades podem apreciar la magnitud de la tragèdia i com la família ha estat fins ara el veritable pilar de l'Estat del Benestar al nostre país, que ha hagut d'arribar allà on no arribaven els recursos propis dels seus fills ni l'administració. Les dades sobre la situació dels joves al nostre país cada cop es més preocupant.

Per tant podem observar que es gairebé impossible poder emancipar-se i iniciar un projecte de vida personal sense comptar amb el suport i la solidaritat de l'entorn familiar i personal.

Però aquesta situació, ja de per si bastant insostenible, també està arribant a la seva fi. Els recursos de les famílies també s'esgoten i la crisi està posant moltes llars en greu perill de subsistència: al segon trimestre de l'any 2011, Catalunya ja té 876.800 llars sense cap membre ocupat, el 31,4% del total. Això representa un augment de 23.000 llars respecte al mateix període l'any anterior.

Davant d'aquesta situació, des de l'Avalot - Joves de la UGT de Catalunya reclamem:

- **La immediata retirada de la reforma laboral** atès que després d'un any de la seva aplicació sense l'acord dels agents socials s'ha demostrat que l'atur ha augmentat en un 2% respecte el mateix període de l'any passat així com ha precaritzat més el mercat laboral dels i les joves de Catalunya amb un índex de temporalitat del 56%.
- **Polítiques actives d'ocupació específiques** per als diferents col·lectius de joves amb dificultats per trobar feina:
 - o **Els altres joves**, joves que no tenen formació específica majoritàriament provinents del món de la construcció i d'empreses de poc valor afegit, avui deslocalitzades a altres països amb la legislació laboral i mediambiental més minsa i salaris més baixos.
 - o I els **JESP**, joves amb formació superior que per la impossibilitat del nostre model productiu d'oferir una oportunitat laboral amb garanties, estudien la possibilitat d'iniciar un projecte professional i personal fora de les nostres fronteres sense bitllet de tornada.
- **Canvi de model productiu.** Més inversió en Recerca i Desenvolupament, equiparant-nos a altres països europeus amb quantitats superior al 2% del PIB, essencial per fer el canvi del model productiu que necessita la nostra economia, que ens ha portat a unes quotes d'atur que no es coneixen a cap altre país europeu.

- **Salariis.** En primer lloc, situar el SMI en el 60% del salari mig nacional, tal com recomana la Carta Social Europea. Deixar de parlar de la moderació salarial com a solució a la crisi econòmica, sobretot quant als salariis joves, que ja no poden ser més baixos.
- **Posar fi a les retallades social** i de serveis públics i a les polítiques d'afebliment de l'Estat del Benestar. L'administració ha de buscar nous ingressos (no només parlar de retallades), a partir d'una **reforma fiscal** que faci el sistema més just i progressiu i de **controlar el frau fiscal**. No poden negar prestacions a la gent més desafavorida quan el frau fiscal representa el 22,3% del PIB de Catalunya (16.000 milions d'euros anuals, el 72% dels quals són evadits per les grans empreses) i s'ha eliminat a la pràctica l'impost de successions i donacions, que permet que les famílies riques d'aquest país s'estalviïn de pagar 160 milions d'euros anuals.
- **Polítiques públiques d'habitatge per a joves.** L'administració ha de crear un part d'habitatges de lloguer a preu social per facilitar l'emancipació dels i les joves del nostre país, ja que tot i l'ajust dels preus de l'habitatge, aquests encara segueixen sent prohibitius.
- **Que la banca es faci càrrec del cost del PIRMI.** Ja que el sistema financer és responsable de la greu crisi econòmica que vivim i que les víctimes estan sent milers de famílies que es queden sense feina i sense recursos, considerem que els bancs i caixes haurien d'aportar una part dels seus beneficis per sufragar les prestacions a aquelles persones que han esgotat l'atur. Si els diners dels ciutadans es poden destinar a rescatar bancs i caixes, els seus diners han de servir per rescatar persones sense ingressos.
- **La nacionalització d'algun banc que ha rebut diners públics,** per tal que es pugui facilitar el crèdit a empreses i famílies, així com la regulació dels salariis dels seus directius s.